Η χριστιανική υπομονή (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Νοεμβρίου, 2022

Κάθε **θλίψη**, κάθε **δοκιμασία**, κάθε **συμφορά** που μας βρίσκει, με παραχώρηση του Θεού, ονομάζεται μεταφορικά "σταυρός" (Ματθ. 16:24· Μαρκ. 8:34· Λουκ. 9:23). **Χριστιανική υπομονή, λοιπόν, κάνει όποιος σηκώνει δίχως βαρυγκώμια αυτόν το σταυρό. Όποιος δεν τον σηκώνει, δεν είναι αληθινός μαθητής του Χριστού**, όπως είπε ο ίδιος (Ματθ. 10:38· Λουκ. 14:27), και δεν έχει θέση στη βασιλεία Του. Ο απόστολος Παύλος, άλλωστε, το βεβαιώνει: «Αν υπομένουμε, μαζί Του και θα βασιλέψουμε» (Β' Τιμ. 2:12). Όμοια και ο άγιος Ιάκωβος: «Μακάριος ο άνθρωπος που δέχεται με υπομονή τις δοκιμασίες! Γιατί, αν τις περάσει με επιτυχία, θα κερδίσει το βραβείο της αιώνιας ζωής που υποσχέθηκε ο Θεός σ' όσους Τον αγαπούν» (Ιακ. 1:12).

Πόσες βαθμίδες υπομονής υπάρχουν;

Απάντηση: **Τρεις** είναι οι βαθμίδες της υπομονής, σύμφωνα με τους πατέρες της Εκκλησίας: **πρώτη**, το να υποφέρει κανείς αγόγγυστα τις δοκιμασίες· **δεύτερη**, το να αποζητάει τις δοκιμασίες από αγάπη προς τον Θεό· και **τρίτη**, το να χαίρεται στις δοκιμασίες από αγάπη προς τον Θεό. Ο χριστιανός δεν πρέπει να σταματάει στην πρώτη βαθμίδα, αλλά να ανεβαίνει από την πρώτη στη δεύτερη και από τη δεύτερη στην τρίτη.

Την πρώτη βαθμίδα υπομονής τη βλέπουμε στη στάση του Ιώβ απέναντι στις αλλεπάλληλες συμφορές του (1:14-22)· τη δεύτερη, στον πόθο του μαρτυρίου που είχαν πολλοί άγιοι μάρτυρες· και την τρίτη, στη χαρά των αγίων αποστόλων, όταν αυτοί κακοποιούνταν για χάρη του Χριστού (Πραξ. 5:41).

Χαρακτηριστικό και φωτεινό παράδειγμα της κορυφαίας αυτής υπομονής είναι ο απόστολος Παύλος. «***Καυχιόμαστε στις δοκιμασίες***», έγραφε, «***επειδή ξέρουμε καλά πως οι δοκιμασίες οδηγούν στην υπομονή, η υπομονή στη δοκιμασμένη και τέλεια αρετή, και η δοκιμασμένη αρετή στην ελπίδα (στον Θεό)***» (Ρωμ. 5:3-4). Δεν καυχιόταν παρά για τα παθήματά του (Β' Κορ. 11:30), τους κινδύνους, τις φυλακίσεις, τις μαστιγώσεις, τους ραβδισμούς, τους

λιθοβολισμούς, τις συκοφαντίες, τους κατατρεγμούς, την πείνα, τη δίψα, τους εξαντλητικούς κόπους του για το Ευαγγέλιο του Χριστού (Β' Κορ. 11:23-28), για το οποίο ήταν πρόθυμος να θυσιάσει ακόμα και τη ζωή του, όπως γράφει στους χριστιανούς των Φιλίππων: «Κι αν ακόμα προσφέρω τη ζωή μου σπονδή στη θυσία και στη λειτουργία που επιτελώ για χάρη της πίστεώς σας, χαίρομαι γι' αυτό και μοιράζομαι τη χαρά μου αυτή με όλους σας. Το ίδιο κι εσείς, χαρείτε και ενώστε τη χαρά σας με τη δική μου» (Φιλιπ. 2:17-18).

Ως πότε θα πρέπει να κάνω υπομονή;

Απάντηση: Υπομονή θα κάνουμε, **ώσπου να φύγουμε απ' αυτόν τον κόσμο**. Με την υπομονή ο άνθρωπος αποκτάει και διατηρεί όλα τα αγαθά.**Μ' αυτήν προοδεύει στη ζωή του και πετυχαίνει στους στόχους του, χωρίς να πάθει κανένα κακό**. Χάνοντας την υπομονή του, κινδυνεύει να χάσει όλα του τα καλά, να υποστεί βλάβη από το κακό ή, το χειρότερο, να κάνει το κακό, να αμαρτήσει.

Δίχως υπομονή τίποτα δεν κατορθώνουμε. Και **δίχως αγώνα ούτε αρετές και πνευματικά χαρίσματα αποκτούμε, ούτε, βέβαια, τη σωτηρία κερδίζουμε**. Γιατί «η βασιλεία των ουρανών κερδίζεται με αγώνα, και την κατακτούν αυτοί που αγωνίζονται» (Ματθ. 11:12).

[Από το βιβλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), "Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών". Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 117, 136]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*